

Anarkismens och socialdemokratins oförenlighet

N.

Det har ofta framkastats påståenden, att anarkismen skulle vara utgången från socialdemokratien, samt att de båda rörelserna skulle ha flera gemensamma beröringspunkter, och att dessa beröringspunkter just skulle vara de huvudsakliga i de båda riktningarnas teorier.

Det viktigaste av dessa skulle vara kritiken av samhället samt deras förhållande till äganderätten. Men vid närmare betraktande ska man genast finna, att detta är ett fullständigt misstag, att anarkism och socialdemokrati ha något som helst samband.

Socialdemokratien betraktar individerna endast såsom kuggar i utvecklingen, och att de varken med eller mot sin vilja kunna göra något för att ändra densamma eller inkasta den på andra banor, att människorna helt och hållet är underkastade den ekonomiska utvecklingens lagar.

Anarkisterna däremot anser, att det är människorna, som skapat förhållandena och menar, att det då även blir dessa, som komma att omändra desamma. När människorna uppbyggt den nuvarande samhällsbyggnaden, kunna de även nedriva densamma.

Socialdemokratien är auktoritär och bygger på lagarnas auktoritet. Anarkismen är antiauktoritär och bygger på friheten.

Socialdemokratien ser massorna; anarkismen individen.

I kampen mot samhället begagnar sig socialdemokratien av parlamentarismen. De väljer riksdagsmän för att först så småningom reformera och förbättra det gamla, för att vid ett givet tillfälle, när de få folkmakten med sig samt majoritet i riksdagen, införa den socialdemokratiska staten.

För anarkisterna är det fullkomligt likgiltigt, om det är herremakt eller folkmakt, om representanterna i parlamentet är folkvalda eller valda av överklassen. De är under alla förhållanden förtryckare över de, som inte godkänner lagen.

Anarkisterna betraktar den individuella handlingen och generalstrejken såsom de huvudsakliga medlen i störandet av det bestående.

I den socialdemokratiska staten ser anarkisterna en större fara än i den privatkapitalistiska, emedan det på ganska säkra grunder blir svårare att komma till ett anarkistiskt tillstånd från den socialdemokratiska staten än från den privatkapitalistiska.

När de socialdemokratiska partierna i olika länder redan nu, när de endast har makt som parti, utesluter olika tänkande medlemmar, hur ska det då gå, när deras stat är införd.

Helt säkert kommer då den socialdemokratiska regeringen att vidtaga åtgärder, som på ett eller annat sätt hindra de personer, som framför andra idéer än dem, som av staten kan tolereras.

Även kommer arbetet i den socialdemokratiska staten att bli ett tvång, en slavstat med ämbetsmannavälde och ekonomisk trygghet för slavarerna.

Gentemot socialdemokraterna, som endast eftersträva statens övertagande och omläggande till allenaäggande och allenahärskande och därmed statsidéns förstärkande, eftersträvar anarkisterna en total tillintetgörande av staten, utan att därför på förhand uppkonstruera något nytt, emedan de anser det vara en omöjlighet att kunna långt i förväg uppbygga ett samhälle, som antagligen ligger många år fram i tiden.

Socialdemokrati och anarkism ha intet samband.

Socialdemokrati = lagbundenhet = tyranni.

Anarkism = laglöshet = frihet.

Alltså fram för friheten!

N.

Det Anarkistiska Biblioteket

N.

Anarkismens och socialdemokratins oförenlighet

Från The International Institute of Social History (IISH) i Amsterdam.

En av de svenska artiklarna i den svensk-danska tidskriften Individ. Se

<https://anarkiv.wordpress.com/tidskrifter/> för de danska artiklarna samt andra liknande tidskrifter från samma tidsperiod.

sv.theanarchistlibrary.org